

CENTRUL DE EXCELENȚĂ ÎN ENERGETICĂ ȘI ELECTRONICĂ

Comisia de Evaluare Internă și Asigurare a Calității

Analiza gradului de satisfacție a pregătirii profesionale a elevilor I.P. CEEE din perspectiva angajatorilor

PERCIUN Natalia,
Șef secției asigurarea calității

Examinat și aprobat:
La Ședința Consiliului Pedagogic
Proces - verbal nr. 3 din 20.11.2025

RAPORT

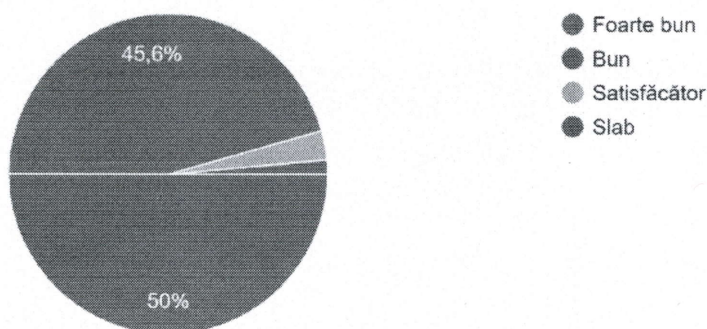
Analiza gradului de satisfacție a pregătirii profesionale a elevilor I.P. CEEE din perspectiva angajatorilor

Analiza gradului de satisfacție a pregătirii profesionale a elevilor I.P. CEEE din perspectiva angajatorilor are drept scop identificarea modului în care competențele, atitudinile și cunoștințele dobândite de elevi în cadrul procesului educațional corespund cerințelor reale ale pieței muncii. Evaluarea are la bază observațiile și experiențele angajatorilor care au colaborat cu instituțiile de învățământ profesional tehnic în procesul de organizare a practicii tehnologice sau de specialitate.

La sondaj au participat **68 reprezentanți ai mediului economic.**

1 – „Cum apreciați nivelul general de pregătire profesională al elevilor?”

Această întrebare vizează evaluarea **competenței profesionale globale** a elevului — o sinteză între cunoștințele teoretice, priceperile practice și atitudinile profesionale formate, ea reflectă **nivelul atins al competențelor-cheie de calificare** conform standardelor ocupaționale.

Majoritatea angajatorilor au selectat opțiuni precum „**Bun**” sau „**Foarte bun**”, ceea ce denotă o apreciere pozitivă asupra pregătirii generale. Totuși, unele mențiuni de tip „Satisfăcător” indică existența unor diferențe între elevi — mai ales între cei cu orientare teoretică bună și cei cu deprinderi practice reduse.

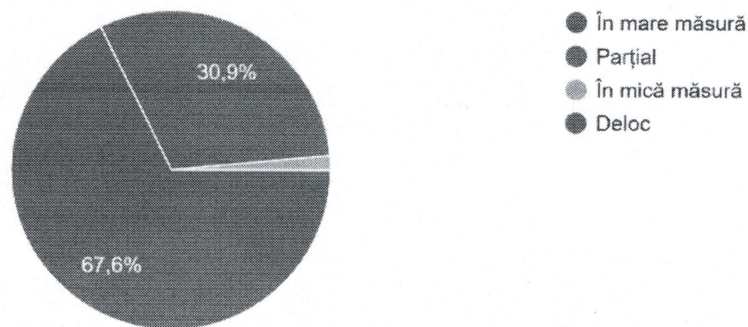
Rezultatul indică un fundament teoretic adecvat; totuși, din comentarii, există rezerve privind abilitățile practice aplicate.

Recomandări:

- ☞ Integrarea mai accentuată a **situațiilor de lucru reale** în procesul didactic (exerciții de depanare, studii de caz industriale).
- ☞ Intensificarea activităților de aplicare practică, prin simulări și exerciții de diagnostic în rețele și echipamente.
- ☞ Introducerea **evaluării integrate**: cunoștințe + aplicare practică + atitudini.
- ☞ Crearea unui **portofoliu de competențe (rezultate ale învățării)** pentru fiecare elev.

2 – „În ce măsură elevii au demonstrat cunoștințe tehnice corespunzătoare domeniului?”

Această întrebare verifică **dimensiunea cognitivă** a competențelor — măsura în care elevul posedă și aplică cunoștințele tehnice specifice specialității.

Răspunsurile „În mare măsură” domină, dar există și mențiuni „Parțial”. Aceasta sugerează că elevii au baza teoretică solidă, însă **nu întotdeauna reușesc să o aplice corect** în situații concrete. Cunoștințele de bază există, dar lipsesc elementele practice/actualizate legate de anumite tehnologii.

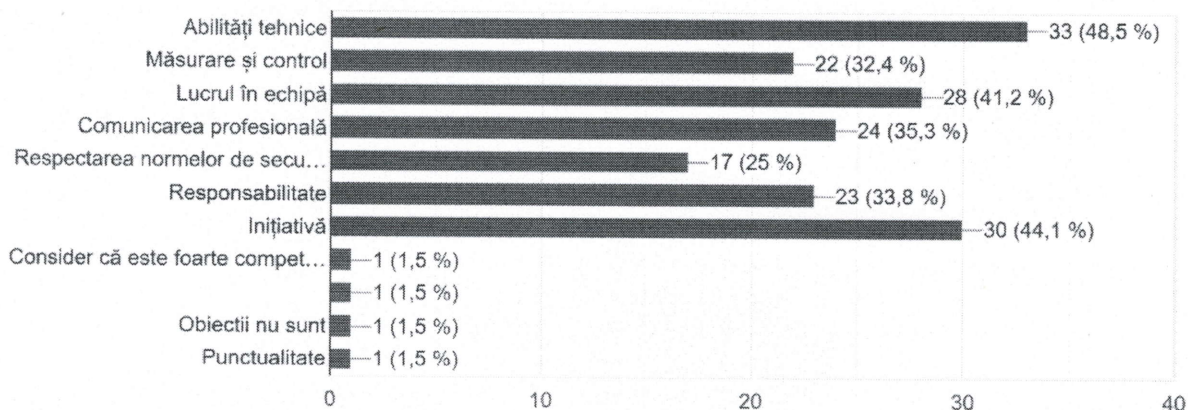
- aplicarea tehnică a cunoștințelor în situații reale de lucru,
- utilizarea echipamentelor moderne,
- adaptarea la cerințele tehnologice actuale (hardware, rețelistică, sisteme inteligente etc.).

Recomandări:

- ☞ Introducerea de module scurte de **actualizare tehnologică** (microcursuri, sesiuni cu specialiști din industrie).
- ☞ Încurajarea **învățării prin proiecte tehnice** în parteneriat cu agenții economici.
- ☞ Stabilirea unei rutine anuale de **revizuire curriculară** cu participarea firmelor.

3 — „Ce competențe considerați că sunt insuficient dezvoltate?”

Această întrebare investighează **dimensiunea competențială aplicativă**: identifică exact unde apar carențele în formare — adică acele competențe profesionale, sociale sau transversale care necesită consolidare.

Aceste carențe indică o nevoie de **învățare experiențială și autonomie profesională**. Elevii știu „ce trebuie făcut”, dar nu întotdeauna „cum” sau „de ce” în context practic. Lipsa inițiativei și a responsabilității denotă un proces de învățare prea dirijat, cu spațiu redus pentru gândire critică și decizie personală.

Este necesar de dezvoltat:

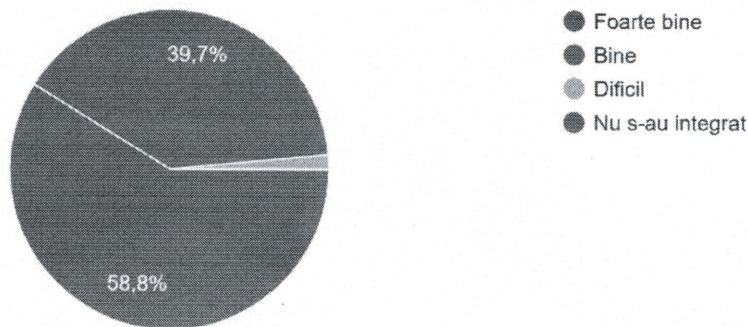
1. **Abilități tehnice practice** — aplicarea în echipamente reale, depanare.
2. **Măsurare și control** — utilizarea echipamentelor de măsură și interpretarea datelor.

Recomandări

- ☞ Simularea situațiilor reale de lucru (ex. diagnoză, depanare, testare).
- ☞ Organizarea de **mini-proiecte în echipă**, cu sarcini distribuite și responsabilități clare.
- ☞ Introducerea în curriculum a modulelor de **dezvoltare personală și atitudine profesională**.
- ☞ Evaluarea explicită a comportamentelor profesionale (inițiativă, colaborare, respectarea SSM).

4 — „În ce măsură elevii s-au integrat în colectivul de muncă al întreprinderii?”

Această întrebare măsoară **competențele sociale și civice** din profilul absolventului — adaptarea la disciplina muncii, comunicarea profesională, colaborarea și etica în relațiile de serviciu.

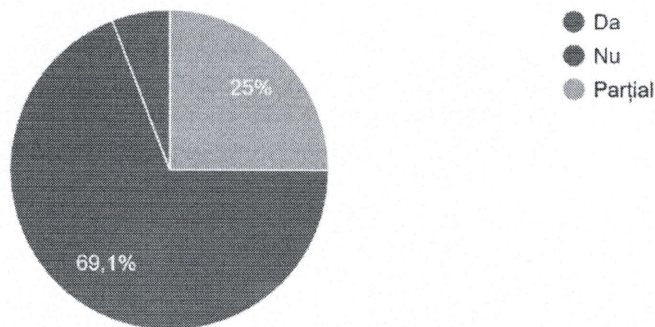
Predomină „Foarte bine” și „Bine”. Elevii se adaptează rapid la colectiv, manifestă respect și interes, ceea ce arată **maturitate socială și disponibilitate de învățare**.

Recomandări

- ☞ Continuarea instruirilor de **comunicare profesională și etică a muncii**.
- ☞ Proiecte interdisciplinare realizate în echipe mixte.
- ☞ Includerea feedbackului angajatorilor în evaluarea comportamentală a elevilor.

5 — „Considerați că durata și structura practicii sunt adecvate pentru formarea competențelor?”

Această întrebare analizează corespondența dintre curriculum și cerințele formării profesionale autentice. Practica este componenta centrală în dezvoltarea competențelor.

Deși majoritatea angajatorilor au răspuns „Da”, o parte consideră durata **insuficientă**. Apare cererea explicită de **prelungire a practicii** sau de includere a unei etape suplimentare de instruire practică.

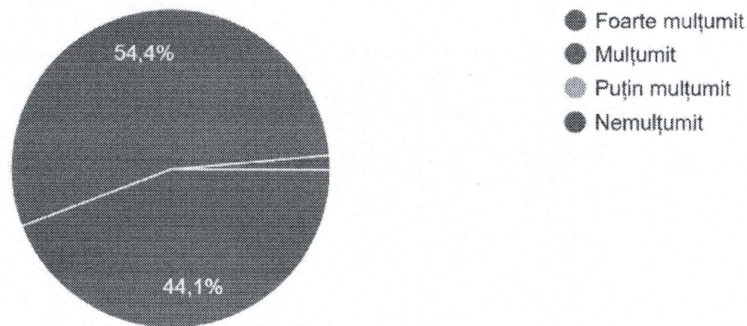
Structura curentă acoperă baza, dar pentru competențe practice aprofundate (măsurare și control, instalare, reparații) este cerut mai mult timp de practică.

Recomandări

- ☞ Introducerea unui model de **practică duală** (școală + firmă).
- ☞ Prelungirea perioadei finale de practică în anii terminali.
- ☞ Evaluare comună școală–agent economic (cu fișe de progres).

6 — „Cât de mulțumit sunteți de nivelul de pregătire profesională a elevilor?”

Această întrebare reprezintă **evaluarea sumativă globală** a întregului proces de formare profesională, din perspectiva angajatorului. Este un indicator de **calitate percepută a formării**.

Rezultatele sunt preponderent pozitive („Foarte mulțumit” / „Mulțumit”). Aceasta confirmă eficiența generală a formării, dar nu garantează absența lacunelor — unele firme au semnalat nevoia de mai multă practică și adaptare la tehnologii noi.

Satisfacție generală bună; totuși, un nivel de satisfacție nu exclude existența unor lacune specifice (Î3&Î7).

Recomandări

- ☞ Mecanisme sistematice de **feedback anual din partea angajatorilor**.
- ☞ Corelarea satisfacției angajatorilor cu rezultatele evaluării finale ale elevilor.
- ☞ Promovarea unei culturi a **îmbunătățirii continue** în formare.
- ☞ Promovarea învățării bazate pe proiecte și reflecție profesională.
- ☞ Consolidarea **dimensiunii practice și a reflexiei profesionale** (analiza rezultatelor muncii proprii).

7 — „Ce recomandări aveți pentru îmbunătățirea pregătirii elevilor și colaborării cu școala?”

Această întrebare vizează **relația dintre instituția de învățământ și mediul economic** — esențială în sistemul de învățământ profesional tehnic. Reflectă percepția partenerilor asupra **relevanței curriculare și eficienței colaborării**.

Recomandările converg în cinci direcții:

1. **Mai multă practică efectivă și mai lungă;** (Companiile cer extinderea duratei stagiilor practice și mai multă expunere la cazuri reale.)
2. **Actualizarea programei după tehnologii actuale;** (Există diferență între ce predă școala și ce folosește industria; e nevoie de consultare periodică cu mediul de afaceri.)
3. **Comunicare mai bună școală–firmă;** (Se cere planificare și comunicare proactivă (calendar, profil elev, obiective practice).)
4. **Organizarea de cursuri practice suplimentare;**
5. **Motivarea elevilor (practică plătită, feedback pozitiv).** (Motivație și responsabilizare a elevilor; dar depinde de capacitatea firmelor.)

Recomandări

- ☞ Înființarea **Comitetului consultativ al programului de formare** cu reprezentanți din industrie.
- ☞ Elaborarea unui **plan anual comun de colaborare** (vizite, stagii, traininguri).
- ☞ Integrarea feedbackului agenților economici în procesul de revizuire curriculară.
- ☞ Proiecte de tip „challenge” propuse de firme ca temă finală de practică.

Concluzii:

Formarea teoretică este solidă, însă formarea practică trebuie extinsă, actualizată și conectată direct cu nevoile pieței.

Majoritatea angajatorilor evaluează pregătirea pozitiv, dar există cerere constantă pentru **mai multă practică aplicată și actualizarea programelor** în raport cu tehnologiile curente.

Învățare bazată pe proiecte (PBL), stagii prelungite la firme, utilizarea simulatoarelor/aparatelor reale în laboratoare și evaluare practică standardizată. Evaluarea competențelor practice trebuie să fie criteriu central pentru absolvire.

Introducerea unor proiecte practice colaborative cu firme locale.